

Inhoud

Voorwoord	7
1. Wat beweegt je tot de doop?	11
Een daad van God	11
Geloofsgehoorzaamheid	12
Dopen en bidden	13
Lidmaten van Zijn lichaam	13
2. Gods verbond	15
Gods Naam	16
Alle volken	16
Werkverbond	17
Een nieuw begin	18
Onvoorwaardelijke genade	19
Kinderdoop	21
3. De doop als sacrament	23
Wedergeboorte	25
Belofte	26
Vergeving	26
Bekering	27
4. De doopvragen	30
De liefde van Christus	30
Dood en leven	32
Rechtvaardig oordeel	32
Gods eniggeboren Zoon	33
Gebed	35
Alhier	35
Bekennen	36
Beloofd is beloofd	37
Onderwijs	38
Kinderbijbel	39
Gehandicapt	39
Doen en helpen onderwijzen	40

5. Meditaties	42
Drenkeling (<i>zondag</i>)	42
Vernoemd (<i>maandag</i>)	45
Adoptie (<i>dinsdag</i>)	48
Bevrijding (<i>woensdag</i>)	51
Gods tempel (<i>donderdag</i>)	54
Wandelen (<i>vrijdag</i>)	57
Zwakheid (<i>zaterdag</i>)	60
Onwetend (<i>zondag</i>)	63
6. Gedoopt ... en dan?	66
Oordeel en genade	68
Kruis en kroon	68
De leiding van de Heilige Geest	71
Zekerheid	72

1. Wat beweegt je tot de doop?

Aan het begin van een doopgesprek vroeg ik eens wat plompverloren: “Waarom willen jullie je kind laten dopen?” Toen bleek het nog moeilijk te zijn hier een antwoord op te geven, om de eenvoudige reden dat deze ouders nooit bij die vraag hadden stilgestaan.

In het doopformulier staat dat jullie je kind niet *“uit gewoonte of bijgelovigheid”* mogen laten dopen. Laat ik de vraag dan ook aan jullie stellen: “Waarom willen jullie het dan wel?” Probeer er eens een antwoord op te geven. Ik bedoel geen antwoord uit een boekje, maar een persoonlijk antwoord uit je hart. Daal eens af naar binnen en probeer bij jezelf de diepste motivatie op te sporen. Wat zou er gebeuren als je besloot je kind niet te laten dopen? Zou dat vreemde reacties geven in je familie of in de gemeente? Zou je de vraag krijgen: “Waarom doen jullie dat niet?” Dan is het toch op zijn plaats om jezelf de vraag te stellen: “Waarom doen wij het wel?”

Een daad van God

Je kunt je afvragen of de doop wel een daad van de ouders is. In de eerste plaats is het een daad van God. Je kind wordt gedoopt. Dat is passief. Het ondergaat de doop. Het kind doet zelf niets, het weet zelfs nog niets. God doet iets: Hij verzegelt Zijn belofte. Als doopouders sta je erbij, in verwondering, dat de Heere dat voor je kind wil doen. Je laat het kind dopen, je houdt het vast terwijl het met water wordt besprenkeld. Vroeger zeiden ze: je houdt je kind ten doop. Meer kun je niet doen. De Heere zal alles doen. Ook de dominee doopt het kind niet op zijn eigen gezag. Hij doet het in de Naam van een Ander, op gezag van de God Die aan dit kind het leven heeft gegeven. Dat is ook het eerste antwoord op de vraag: ‘Waarom?... Omdat de Heere het wil. Dit kind is een kind van Zijn verbond. De heilige doop is het teken en zegel van Zijn verbond. Je kind behoort gedoopt te wezen. Het heeft geen recht op de doop. De doop is pure genade en sluit alle rechten uit. Maar als ouders mag je het kind dat je van Hem hebt ontvangen, de doop niet onthouden. Je mag het kind niet de verzegeling van Gods beloften onthouden en je mag God niet het kind onthouden. Hij heeft er recht op.

Geloofsgehoorzaamheid

Het hoofdmotief om je kind te laten dopen moet dus zijn: de geloofsgehoorzaamheid aan God Die de doop heeft ingesteld. Natuurlijk zijn er ook andere motieven. Misschien liggen die wel dichterbij de ervaring van de meeste doopouders. Soms geven zij als eerste reactie: “Wij willen ons kind graag bij de Heere terugbrengen.” Dat is heel mooi gezegd. Je beleeft toch juist bij de geboorte van een kind je eigen diepe afhankelijkheid van God. Hij heeft leven gegeven en leven gespaard. Dat is een dubbel wonder. Dan leeft in je hart: “Wat zal ik den HEERE vergelden voor al Zijne weldaden aan mij bewezen?” (Ps. 116:12). Dit kind is van de Heere en je wilt dat belijden door het bij Hem terug te brengen. Toch moet je wel beseffen wát je daarmee belijdt. Het kind is Gods eigendom. Dan denk ik met name aan ouders die een kindje hebben verloren. Dan klinkt dat ‘teruggeven’ toch wel heel anders. Er is geen dieper leed en geen fellere pijn, dan het verlies van een kind. Genade alleen kan dan de belijdenis in het hart leggen: “Heere, ons kind is Uw kind, U mag er mee doen wat U wilt, U mag het ook weer terughebben.” Wie dat beleefd heeft, kan dus ook eigenlijk niet zeggen een kind verloren te hebben. In wezen geven alle doopouders hun kinderen uit handen. Zij leggen het kind dat aan de dood is onderworpen in de handen van God. De doop is een bewijs dat de Heere de kinderen van gelovige ouders die vroeg sterven in genade aanneemt. Zij mogen al vroeg delen in de volle heerlijkheid van de Heere Jezus Christus, die gezegd heeft: Laat de kinderkens tot Mij komen... (Mark. 10:14).

Niet dat de zaligheid van de vroeggestorven kinderen van hun doop afhankelijk is. Dan draai je de dingen om. Ook als ze nog niet gedoopt zijn, zijn zij kinderen van Gods verbond. Zijn belofte is niet van de doop afhankelijk. Soms leeft de gedachte dat er voor kinderen van gelovige ouders die sterven vóór ze gedoopt worden geen hoop is. Of in ieder geval minder hoop dan ná de doop. Dat is bijgeloof. De doop doet niets met het kind. De doop bevestigt alleen iets dat er al is, namelijk de genade van God en de aanname door Hem. Hij vraagt aan de ouders of zij hun kind aan Hem ter adoptie willen afstaan. Dat is dan tegelijk een belijdenis dat de Heere er beter voor kan zorgen dan dat je het zelf kunt. Geloof je dat ook écht?

Dopen en bidden

Als je vraagt aan de ouders welk moment van de doopdienst hen het meeste raakt, noemen zij vaak de zegen die op de kinderen wordt gelegd. De zegenende handen, die over hen worden uitgebreid, het zingen van “Dat ’s Heeren zegen op u daal”, dat alles raakt de meeste ouders toch wel heel diep. Het doet ook denken aan wat in het doopformulier staat: *“gelijk ook Christus hen omhelsd, de handen opgelegd en gezegend heeft”*. Waarom zou je je kind laten dopen? De doop is als het ware een gebed om de zegen van de Heere. Dat is een mooi beeld. In de doop worden de beloften van God verzegeld. Dat wil zeggen dat die beloften worden bevestigd. De beloften zijn er al en ook zonder de doop gelden zij voor de kinderen der gelovigen. De doop vraagt van ons een gebed om de vervulling van die beloften. Er is geloof nodig om Gods beloften aan te nemen, voor onszelf en onze kinderen. Er is ook hoop nodig om de vervulling van de beloften tegemoet te zien. Het geloof en de hoop werken in het hart het gebed: “Heere, geef wat U beloofd hebt. Heere, Uw woord is waar, maak het dan ook waar in het leven van ons kind.”

Lidmaten van Zijn lichaam

Dat brengt mij bij het laatste motief voor de doop. Het is de diepe wetenschap dat dit kind een verbondskind is. Het hoort bij God, want het wordt in Zijn naam gedoopt. Elk verbondskind is een kind van God, omdat God de Vader zegt: ‘je bent Mijn’. De duivel heeft er geen recht meer op. De zonde mag er niet over heersen. De wereld kan met al haar verleiding geen rechten op dit kind doen gelden. Het is geboren in de gemeente van Jezus Christus en het behoort als een lidmaat van Zijn lichaam gedoopt te wezen. Dat strekt véér! Je kind wordt door de doop geen dooplid van een kerkgenootschap, maar het wordt een lidmaat van het lichaam van Christus. Dat is het al en daarom wordt het gedoopt. Dat stelt je als ouders wel voor de indringende vraag of je zelf al door het geloof in Christus tot Zijn lichaam behoort. Zelf ben je ook gedoopt, op dezelfde grond als waarop je nu je eigen kind laat dopen. Maar ben je ook een levend lidmaat van Christus? Dode ledematen moeten geamputeerd worden, omdat ze schadelijk zijn voor de rest van het lichaam. Dode ledematen sterven af. Daarom neemt deze

inlijving in de gemeente van Christus de noodzaak van een levend geloof in Hem niet weg. De noodzaak wordt juist door de doop onderstreept.

Alleen zij, die door een levend geloof verbonden zijn aan de Heere en aan Zijn liefdedienst, kunnen hun kinderen laten dopen. Er zijn ouders die er daarom moeite mee hebben. Bij zichzelf kunnen zij geen geloof constateren en zij trekken de conclusie om hun kinderen dan maar niet te laten dopen. Op zichzelf is dat consequent. Als je geen geloofsbelijdenis wilt doen of niet aan het avondmaal kunt deelnemen, omdat je de geloofsrelatie met de Heere mist, kun je ook je kinderen niet laten dopen. Het jawoord is een gelóófsbelijdenis! Ouders die nog geen belijdenis gedaan hebben, zouden dat alleen al moeten doen om meer kennis van de Bijbel en de geloofsleer te krijgen. Zij beloven toch dat zij die ook aan hun kinderen zullen overdragen?

Als je niet bekeerd bent en de Heere niet persoonlijk kent, moet je dan je kind niet laten dopen? Zó kan het niet. Maar kun je het laten? Dan moet je de vraag ook omdraaien. Je kind behoort gedoopt te wezen. Je mag het kind het teken en zegel van Gods verbond niet onthouden. Je eigen ongeloof moet je juist bij God brengen. Als je ook Zijn instelling in de doop versmaadt, zou je daarmee je eigen ongeloof nog verzwaren. Wat dan? Niet dopen mag niet, wel dopen kan niet. Er is maar één weg: terugkeren tot de Heere in geloof op Zijn Woord. Dat kan nog, ook voor de bediening van de doop. Nee, je kunt het zelf niet, maar de Heere, Die Zijn belofte aan je kind geeft, geeft diezelfde belofte ook aan jullie als ouders. Bidt dan in je nood om de vervulling van Zijn belofte en pleit op Zijn Woord.

2. Gods verbond

Hoe zat het ook weer precies met de beloften van God en met Zijn verbond? God richtte een verbond op met Abraham (Gen. 15 en 17). In dat verbond gaf de Heere Zijn beloften aan hem en vroeg Hij Abraham om Hem op Zijn woord te geloven. Abraham gaf zich volledig over aan de leiding van de Heere. God beloofde Hem het land Kanaän als een erfenis. In die belofte was ook de belofte van de kinderzegening besloten, want Abraham had nog geen kind, toen de Heere tot hem kwam. Verder beloofde God dat in zijn nageslacht alle volken van de aarde gezegend zouden worden. Uit Abraham zou de Messias voortkomen.

Nu was dat niet de eerste keer dat de Heere de komst van de Verlosser beloofde. De eerste belofte kwam tot Adam en Eva in het paradijs. Daar werd Gods genadeverbond het eerst geopenbaard. Er zou een Kind uit Eva voortkomen, Dat Zijn voet op de kop van de slang zou zetten. Eens zou het vrouwenzaad het slangenzaad vermorzelen. In de moederbelofte zijn alle beloften van het genadeverbond verborgen. De Heere zou de satan overwinnen en dat door een Mens, een Kind van Adam en van Eva. Wel bleef de dood in de wereld en was de aarde vervloekt om de zonde, maar er was hoop. Er was een belofte, een nieuw begin, een nieuw verbond.

Het genadeverbond werd steeds duidelijker geopenbaard. De lijnen naar de Messias toe werden steeds helderder. Eerst werd Abraham uitgekozen, toen Izaäk en Jakob. God ging Ismaël en Ezau voorbij, niet omdat zij slechter waren dan hun broers, maar omdat God Zijn verbond wilde beperken tot één volk, het volk van Israël. Daarna werd bij de Sinaï het verbond opnieuw aan Israël geopenbaard. De Heere gaf tien geboden aan het volk. Daarnaar moesten zij zich richten. Aan die tien woorden ging één woord vooraf, waarin het geheim van Gods verbond verborgen lag. “Ik ben de HEERE uw God.” Het was alsof de Heere Zijn goddelijke hand naar het volk uitstak en zei: “Zie, hier ben Ik!”

Gods Naam

Al eerder maakte God Zijn Naam aan Mozes bekend, op diezelfde plek aan de voet van de Sinai. ‘HEERE’ is Zijn Naam, dat betekent: Ik zal zijn die Ik zijn zal (Ex. 3:14). Hierin lees je de absolute vrijheid van God, we noemen dat ook wel Zijn soevereiniteit. Niemand kan tegen God zeggen dat Hij het anders moet doen. Niet alleen Gods soevereiniteit, ook Zijn trouw wordt in die Naam uitgedrukt. Alles wisselt op Zijn wenken, maar Hij Zelf verandert niet. Hij blijft, die Hij is en Hij is, Die Hij altijd was. Naast Gods vrijheid en trouw wordt ook Zijn genade in Zijn Naam uitgedrukt. “Ik zal voorzeker met u zijn” (Ex. 3:12). Het is alsof de Heere met Zijn Naam wil zeggen: “Ik zal u niet begeven en Ik zal u niet verlaten” (Deut. 31). Deze drie elementen, die in de Naam van God verborgen zijn, namelijk Zijn vrijheid, Zijn trouw en Zijn genade, vormen samen de inhoud van Gods verbond. Als de naam HEERE met vijf hoofdletters wordt geschreven, dan weten we dat er in de Hebreeuwse Bijbel staat: “Jahwe”, dat wil zeggen de God van het verbond.

Dat oudtestamentische verbond van Gods genade is hetzelfde verbond dat voor ons in de doop wordt bezegeld en bekrachtigd. We worden gedoopt in de Naam van de HEERE. Daarmee zegt Hij ook tegen ons: Ik ben uw God. Zijn vrije genade, Zijn trouw en Zijn waarheid worden ons ten deel door Zijn belofte. Rijk is het, te mogen weten dat deze God onze God is. Daar hebben wij het niet naar gemaakt. Daar hebben wij ook niet voor gekozen. God buigt Zich over ons om ons uit onze diepe ellende op te tillen en naar Zich toe te halen. Wat is de Heere trouw en goed! Er is maar één reden voor en die reden ligt in Hem Zelf!

Alle volken

In Gods genadeverbond komt steeds de belofte terug dat de Messias komen zal om het verbond te vervullen. Alle oudtestamentische instellingen zijn schaduwen van de Persoon en het Werk van de komende Verlosser. Ook wordt steeds vermeld dat Hij het verbond van God zal openen voor alle volken van de aarde. Eens zal er geen scheiding meer zijn tussen de volken, want de Messias van Israël is de Zaligmaker der wereld. In het Nieuwe Testament worden deze lijnen nog veel helderder getekend. Het zou te ver